

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIVe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 253.446 van 1 april 2022  
in de zaak A. 229.602/XIV-38.198**

In zake :       XXX  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaten Dominique Andrien en Justine Braun  
                  kantoor houdend te 4000 Luik  
                  Mont Saint Martin 22  
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE  
VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN  
kantoor houdend te 1070 Brussel  
Ernest Blerotstraat 39

---

*I. Voorwerp van het cassatieberoep*

1.               Het cassatieberoep, ingesteld op 22 november 2019, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 227.962 van 24 oktober 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.               Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 13.597 van 20 december 2019.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hilde Van Vreckom, die *loco* advocaten Dominique Andrien en Justine Braun verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. Verzoeker dient op 13 november 2018 een volgend (vierde) verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beslist op 30 januari 2019 tot de niet-ontvankelijkheid van deze aanvraag.

Verzoeker tekent tegen de voornoemde beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 12 februari 2019. Met een arrest van 24 oktober 2019 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep. Dit is het bestreden arrest.

#### *IV. Onderzoek van het enige middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

4. Verzoeker werpt in een enig middel, dat hij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van artikel 149 van de Grondwet en van de artikelen 39/2, 39/65 en 39/76, § 1, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest vaststelt dat de commissaris-generaal op 16 september 2019 in een schriftelijk verslag zijn standpunt heeft overgemaakt aangaande de door verzoeker ter terechtzitting van 9 augustus 2019 overgelegde nieuwe gegevens, dat verzoeker geen replieknota heeft ingediend en dat verzoeker bijgevolg met toepassing van artikel 39/76 van de vreemdelingenwet wordt geacht in te stemmen met het standpunt van de commissaris-generaal. Verzoeker laat gelden dat hij op 27 september 2019 wel degelijk een replieknota heeft ingediend en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de thans in het middel aangehaalde bepalingen heeft geschonden door geen rekening te houden met die replieknota.

##### *Beoordeling*

5. Artikel 39/76, § 1, van de vreemdelingenwet luidt:

“De geadieerde kamervoorzitter of de aangewezen rechter in vreemdelingenzaken onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen, behoudens wat de beslissing tot niet-ontvankelijkheid betreft bedoeld in artikel 57/6, § 3, eerste lid.

De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het

overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.

Indien de geadieerde kamervoorzitter of de aangewezen rechter van oordeel is dat de door de verzoekende of tussenkomende partij aangebrachte nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 en indien hij bovendien cumulatief vaststelt dat hij overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, de bestreden beslissing moet vernietigen omdat hij niet kan komen tot bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen van deze nieuwe elementen, dan beveelt hij, naargelang het geval, hetzij ter terechtzitting, hetzij na de terechtzitting middels een bondig gemotiveerde beschikking, de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een onderzoek te doen van de door hem aangewezen nieuwe elementen en hem daarover schriftelijk verslag te doen binnen acht dagen na, naargelang het geval, de terechtzitting of de kennisgeving van de beschikking.

[...]

Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tijdig een schriftelijk verslag heeft neergelegd, dan wordt dit door de griffie ter kennis gebracht aan de verzoekende of tussenkomende partij. Deze dient een replieknota in binnen acht dagen na de kennisgeving van het verslag.

Indien de verzoekende of tussenkomende partij nalaat om binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn van acht dagen een replieknota in te dienen, dan wordt zij geacht in te stemmen met het door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn verslag ingenomen standpunt.

[...].”

6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat verzoeker niet binnen de acht dagen de in de voornoemde bepaling bedoelde replieknota heeft ingediend en dus wordt geacht in te stemmen met het standpunt van de commissaris-generaal.

7. Uit de stukken die deel uitmaken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker ter terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 9 augustus 2019 een aanvullende nota en bijkomende stukken heeft overgelegd. Met een beschikking van 5 september 2019 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met toepassing van artikel 39/76, § 1, van de vreemdelingenwet de commissaris-generaal bevolen de door verzoeker aangevoerde nieuwe elementen te onderzoeken en een schriftelijk verslag te bezorgen binnen acht dagen na de kennisgeving van deze beschikking. De

commissaris-generaal heeft op 16 september 2019 zijn schriftelijk verslag ingediend dat aan verzoeker ter kennis werd gebracht op 20 september 2019.

Uit de door verzoeker overgelegde stukken blijkt dat hij op 27 september 2019 met een ter post aangetekende brief een replieknota heeft gestuurd naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uit deze stukken blijkt dat verzoeker zijn replieknota tevens met een e-mail van 27 september 2019 heeft gestuurd naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de goede ontvangst van deze e-mail heeft bevestigd.

Vermits verzoeker binnen de termijn van acht dagen na de kennisgeving van het schriftelijk verslag van de commissaris-generaal een replieknota heeft ingediend, kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet zonder schending van artikel 39/76, § 1, van de vreemdelingenwet vaststellen dat verzoeker geen replieknota heeft ingediend en dat hij moet worden geacht in te stemmen met het door de commissaris-generaal ingenomen standpunt.

8. Het enige middel is in die mate gegrond.

#### *V. Kosten – bedrag van de rechtsplegingsvergoeding*

9. Verzoeker vraagt dat hem een rechtsplegingsvergoeding zou worden toegekend van 1.400 euro, ten laste van de verwerende partij. Vermits hij geen enkel element aanvoert, laat staan aannemelijk maakt, in de zin van artikel 30/1, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ziet de Raad van State geen reden om het basisbedrag van 700 euro te verhogen.

### **BESLISSING**

**1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 227.962 van 24 oktober 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**

**2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.**

**3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**

**4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een april tweeduizend tweeëntwintig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

|                    |                  |
|--------------------|------------------|
| Geert Debersaques, | kamervoorzitter, |
| Carlo Adams,       | kamervoorzitter, |
| Kaat Leus,         | staatsraad,      |
| bijgestaan door    |                  |
| Joris Casneuf,     | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Geert Debersaques**